

اعلامیه سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان به مناسبت روز جهانی زن

بشریت برابری طلب و آزادی خواه در حالی به پیشواز هشتم مارچ روز جهانی مبارزه علیه نابرابری، تبعیض، اپارتاید و ستم جنسیتی بر زنان می‌رود که نظام سرمایه‌داری جهان را به مخاطرات و مصائب هولناک و جدی‌تری نسبت به قبل مواجه نموده است. نسل‌کشی مردم فلسطین توسط ارتش فاشیستی اسرائیل و با حمایت آشکار امپریالیسم امریکا و متحدان غربی اش، جنگ و کشتار در اوکراین و به قدرت رسانیدن ارتجاع اسلامی در سوریه و تحمیل اپارتاید اسلامی و تداوم بربریت در افغانستان، تنها گوشه و نمونه‌یی از این مصائب و توحشی اند که نظام برده‌گی مزدی بر بشریت تحمیل نموده است. ستم بر زنان در جوامع بشری نه تنها ریشه در فرهنگ و سنت‌های پدرسالار دارد، بلکه امروزه زاده و داده ساختارهای اقتصادی و سیاسی نظام سرمایه‌داری جهانی است که با سلطه آراء و افکار مذهبی و ناسیونالیستی، از جمله اسلام، هر روزه و در اشکال متفاوت تولید و بازتولید می‌شوند.

نظام سرمایه‌داری با تحمیل نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی بر طبقه کارگر و اکثریت مردم و با به خدمت گماردن نیروهای راست و فاشیستی جهت پیشبرد و تأمین منافع استراتژیک شان که چیزی نیست به جز انباشت هر چه بیشتر سرمایه و به دست آوردن حد اکثر سود برای تنی چند مالتی میلیاردی، چنان وضعیت دشوار و فلاکت باری را برای اکثر بشریت به ارمغان آورده است که اندکترین پیامد آن در همه کشورهای به ویژه کشورهای نظیر افغانستان چیزی جز تداوم ستم و بی‌حقوقی مضاعف زنان نبوده و نیست. مناسبات حاکم با بهره‌کشی از کار رایگان زنان در خانه، محدودکردن دسترسی آن‌ها به منابع اقتصادی و تقویت ساختارهای پاتریارکال و هنجارهای بدوی ضد زن، به حفظ وضعیت نابرابر و ستم و بی حقوقی کامل زنان کمک می‌کند.

حکومت‌های به شدت ارتجاعی و تروریستی، که به مدد و حمایت آشکار بورژوازی جهانی به قدرت سیاسی دست‌یافته اند؛ از جمله امارت اسلامی سرمایه در افغانستان، در کنار تحمیل فقر فزاینده، حقوق انسانی و اجتماعی زنان را کاملاً محدود کرده و آن‌ها را کلاً از دخالت و مشارکت اجتماعی محروم و به حاشیه پستوی خانه ها رانده است. این دولت‌ها نه تنها به عنوان دشمنان حقوق زنان، بلکه به عنوان ابزارهایی برای حفظ نظم موجود و سرکوب جنبش‌های اجتماعی پیشرو نیز عمل کرده و عمل می‌نمایند.

در نظام سرمایه‌داری حاکم، با وجود دست‌آوردهای عظیم بشری، ستم جنسی و طبقاتی در ابعاد وسیعی همزمان بر زنان تحمیل می‌شود؛ اما در افغانستان، این نظام طبقاتی در هیأت «امارت اسلامی سرمایه» با ردای دین به مردسالاری و سنت‌ها و هنجارهای عقب‌مانده و بدوی مشروعیت "آسمانی" بخشیده و نیمی از جامعه (زنان) را به دلیل جنسیت و به اعتبار مبانی عقیدتی اسلام از ابتدانی‌ترین حقوق انسانی و اجتماعی شان محروم ساخته است. بیشتر از سه سال است که ارزش و منزلت اجتماعی زن در زیر سلطه امارت اسلامی سرمایه در رده اشکام تقلیل یافته است. این بربریت و محرومیت جلو چشم جهانیان و "مدافعان حقوق بشر" بر زنان اعمال می‌گردد و با تأسف بخش زیادی از فعالان جنبش زنان و هم نهاد های سیاسی از لیبرال تا "چپ"، با وجود تجارب زنده و ناگوار همچنان به الطاف قدرت های سرمای‌داری و نهادهای بین‌المللی دل بسته اند و توهم و ساده‌لوحی شان را در اشکال گوناگون به جامعه و مردم محروم و فرودست از جمله زنان نیز منتقل می‌کنند.

وضعیت دهشتناک جاری، خلاصی جامعه در یک هیأت عمومی و رفع بی‌حقوقی، اپارتاید، نابرابری و ستم مبتنی بر جنسیت، راه حل رادیکال و عمل اجتماعی-سیاسی متناظر بر آن می‌طلبد. کاری که تا همین اکنون قطب‌نمای جنبش‌های اجتماعی، از آن میان جنبش اعتراضی زنان و سایر نیروهای مدعی مبارزه برای تحولات راهگشا، نبوده است. جنبش زنان از جمله متأثر از نیروها و دیدگاه‌هایی است که خود پاسدار نابرابری و تفکیک انسان این جامعه بر مبنای ارزش‌هایی اند که زن در آن مقام برابر و همسنگ مرد ندارد؛ این نیروها، احزاب و فیگورهای سیاسی از "لیبرال" تا ناسیونالیست‌های تباری و قومی فعال در جدال سیاسی جاری جامعه افغانستان ارزش‌ها و بنیان عقیدتی یکسانی با قدرت حاکم دارند.

راه حل انسانی بی که می‌تواند امر رهایی طبقات محروم و فرودست اجتماعی از جمله زنان از وضعیت هولناک کنونی، نفی و دفع نابرابری، تبعیض و ستم جنسی را ضمانت نموده و تحقق آن را ممکن گرداند، آلت‌رناتیو و افق جنبش اجتماعی طبقه کارگر است. این امر اما مستلزم سازمانیابی و همگرایی نیروهای سوسیالیست، برابری خواه و پیشرو برای سازمان دادن جنبشی است که به این بربریت و توحش ساخته و پر پا داشته شده نظام سرمایه‌داری خاتمه دهد.

هشت مارچ روز دادخواهی و اعتراض اجتماعی بشریت آزادی‌خواه علیه سرمایه‌داری، بی‌حقوقی، نابرابری و علیه تمام اشکال ستم اجتماعی بی است که در مناسبات حاکم کنونی تولید و بازتولید می‌شوند و با حمایت این سیستم انسان‌ستیز ادامه حیات می‌یابند. در این روز فریاد آزادی‌خواهی از قید و بند مردسالاری، اپارتاید، ستم و تبعیض در همه اشکال آن از گوشه و کنار جهان از کابل تا تهران و از لندن تا دمشق و هر کجای جهان بلند می‌شود.

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان از همه فعالان جنبش زنان، فعالان کارگری و مبارزان کمونیست و مردم آزادی‌خواه می‌خواهد که با حضور در اجتماعات و حرکت‌های اعتراضی به مناسبت بزرگداشت از روز جهانی زن و با اتحاد، همبستگی و همدلی دست رد به سینه نیروها و جریان‌های پزنند که تلاش دارند صفوف ما را بر مبنای تعلق زبانی، تباری و منافع حقیر سیاسی شان متفرق و متشتت سازند. در این روز باید بار دیگر افق روشن‌رهایی را ترسیم و رو به جامعه اعلام بداریم و برای شکل دادن به ابزار مبارزه متشکل و تحقق آرمان‌های انسانی مان و پایان دادن به بربریت امارت دار و توحش اسلامی سرمایه و سامان یافتن الترناتیو مورد نظر تلاش صادقانه و پیوسته را با تعهد انقلابی ممکن گردانیم. این مهم نه تنها که امروزه ممکن است؛ بل بیش از پیش یک ضرورت اساسی و فوری بشریت برابری طلب است.

فرخنده و گرامی باد روز همبستگی بین‌المللی زنان!

نه به اپارتاید جنسی و مردسالاری!

نابود باد امارت اسلامی سرمایه!

زنده باد سوسیالیسم!

شورای مرکزی سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

۲۶ فبروری ۲۰۲۵؛ ۸ حوت (اسفند) ۱۴۰۳

WORKER SOCIALISM